

efter Aftale med den høitærede Minister, paa egne og Medforslagsstilleres Vegne tage Forslaget tilbage, idet jeg forbeholder os at lade det komme frem i en lignende Skikkelse til 3die Behandling.

Da Ingen optog det saaledes fravalgte Forslag under Nr. 7, bortfaldt det.

N. Sage: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

N. Sage: Man pleier at have Lov til at spare Ministre, og det, jeg har at bemærke, skal være saa kort, at jeg haaber, at det ærede Thing ikke vil tage mig det ilde op. Den høitærede Indenrigsminister henviste til de Beløb, der vilde gaae til Sparekasserne, saa at de 44,000 Rb. ikke vare ledige og løse. Den høitærede Minister maa ikke have hørt, at jeg udtrykkeligt fremhævede, at der allerede var 10,000 Rb. i Sparekassen i Nordgrønland, og jeg kan tilføie, at i den Sparekasse, der forventes oprettet i Sydgrønland, er der et Beløb af — jeg erindrer det ikke nøiagtigt — 2—3,000 Rb. Iøvrigt er det jo ikke nogen Nødvendighed at have Penge liggende i Sparekasser deroppe, da Grønlanderne ikke laane dem. Det er Sparekasser, hvori Grønlanderne kunne styde Penge ind, naar de have nogle, faae Renter af dem, og faae dem tilbage igjen, naar de behøve dem, men jeg tvivler om, at nogen egentlig Laanforretning kan gaae for sig der. Jeg har jo nogen Vanskelighed ved denne Sag, idet jeg virkelig troede, at den høitærede Minister vilde holde sig neutral, da det ikke var hans eget Forslag, som foreslåa. Jeg tvivlede saa meget mindre derpaa, eftersom den hele Sag jo egentlig er en finansiel Sag. Det er vel ikke nogen directe Udgift, som derved fremkommer, men det er en mindre Indtægt, og naar jeg har henholdt mig til den høitærede Ministers Ytring om, at det var 20,000 Rb. og ikke 15,000 Rb., saa er dertil aldeles ingen Feiltagelse fra min Side. Det vilde have været dristigt af mig

under almindelige Omstændigheder at foreslaae, at gaae imod Udvalget, ja, det er maafee endog utilladeligt af mig at gjøre det, men min Trøst finder jeg i de Ytringer, jeg hørte af den ærede Ordfører, hvoraf jeg udleder, at der dog kan have været nogen Anledning for mig til at gjøre disse Bemærkninger, og jeg opfordrer derfor dem, der interessere sig for denne Sag paa samme Maade som jeg, til at stemme imod Udvalgets Forslag, uden derfor, det gjen tager jeg, at være imod det Princip, hvorpaa Udvalgets Forslag hviler. Jeg siger, lader os gaae langsomt frem og see Omstændighederne an, hvorledes det stikker sig i Grønland, hvor vi maafee ville gjøre stor Skade ved pludselig at komme med denne store Forhøielse og sætte den høitærede Minister i stor Forlegenhed med at føre denne Forholdsregel fornuftig igjennem.

N. Hansen: Den ærede Ordfører betonedede meget stærkt, at den Mand, der er Gjensland for det Vædringsforslag, der er stillet af Mindretallet, havde tilsat sit Helbred i Statens Tjeneste. Jeg skal kun dertil bemærke, at dette kan man sige om enhver Mand, der vedblivende er ansat i Statens Tjeneste; thi det er en Følge af Naturens Orden, og det kan altsaa ikke ansæres her som noget Særegent for denne Mand. Skulde der ligge Noget derti, da maatte man kunne føre Beviis for, at han ved meget strengt Arbeide, ved Overanstrengelse havde tilsat sit Helbred, men dette er der ikke det Mindste, der taler for. Iøvrigt har jeg ikke villet omtale Mandens Svagelighed, fordi det er en mundtlig Dphsning, Udvalget har faaet; men da den ærede Ordfører har fremdraget denne Omstændighed, vil jeg dertil bemærke, at dette taler hyderligere for mit Vædringsforslag, thi det viser, at Manden har været i Statens Tjeneste og havt to Bestillinger, medens hans Helbred har været saa svagt, at han ikke havde kunnet udføre dem, hvis der dermed havde været forbunden nogensomhelst Anstrengelse.

Rettelser.

Sp. 1934, Lin. 21—22 f. o.: „Erstatning“ læs: „Stat“